

[Tholstrup.]

cher, rød sodavand og ispinde. Sålænge man bliver ved med det, kan det ikke være rimeligt at give tilskud i den anden ende, eller rettere, det kan ikke være rimeligt, at man bliver ved at opkræve disse penge for tilskuddene.

Hvis man så kunne sige, at der ikke hentes flere penge, end der gives ud, kunne det måske endda gå. Men vi ved jo, at administrationen sluger en altfor stor del. Hvis der er noget forhold mellem skatterne og prisstigningen her under krigen, kunne det efter de tal, vi kender, se ud, som om der skal hentes halvanden krone i afgift på de nævnte ting, som børnene kan lide, for hver krone, man giver dem igen i form af noget, de ikke kan lide. Jeg synes ikke, det er at tjene børnenes interesser, heller ikke at tjene forældrenes interesser, og det er navnlig ikke at tjene forældrene med de mange børn, som på denne måde kommer af med halvanden krone for hver krone, de får igen.

Socialministeren (Strøm): Jeg vil gerne takke de ærede ordførere, der har givet tilslutning til lovforslaget.

For kun et par år siden var vi allesammen i det høje ting enige om, at det var ønskeligt, at vi havde en skolebespisning, og at vi slettede det økonomiske skel i skolegården, således at alle børn kunne deltage i skolebespisningen. Jeg siger: vi var enige om det allesammen. Vi var også enige om at henlede handelsministerens opmærksomhed på det ønskelige i, at de børn, der deltog i skolebespisningen, ikke skulle afleverer mærker, og vi var klar over, at vi for at gennemføre disse ting måtte gennemføre en midlertidig lovgivning om skolebespisning for at se, hvordan skolebespisningen ville komme til at virke.

Nu har vi altså i socialministeriet syntes, at vi havde sådanne tal for skolebespisningen, at vi kunne vurdere deltagelsen, og vi har regnet med, at skolebespisningen ville koste et beløb på mellem 10 og 12 mill. kr. For at give kommunerne den trediedel, som de efter tidligere lovgivning har haft formodning om at kunne få, foreslog jeg i det andet høje ting, at loven nu skulle gøres permanent, således at der var 4 mill. kr. til rådighed, hvorefter kommunerne til en vis grad kunne regne ud, hvad de ville kunne få, når de igangsatte en skolebespisning.

Det er altså ikke rigtigt, hvad det ærede medlem fru Elin Appel sagde, at rigsdagen skulle have sjuksket med dette arbejde. Vi

har ved de tidligere behandlinger — i hvert fald sålænge jeg har haft med sagen at gøre — kun beskæftiget os med midlertidige love ud fra den betragtning, at vi gerne ville se, hvordan loven virkede. Det, der sker i dag, er, at de partier, der er blevet enige om at forlænge loven et år, nu får det år til at høste yderligere erfaring om, hvordan den virker. Der er altså ikke på disse områder sjuksket med lovgivningen; tværtimod synes jeg, at vi her er gået meget, meget forsigtigt til værks. Vi er startet i enighed, og jeg håber også inderligt, at vi kan fortsætte i enighed.

Det ærede medlem hr. Svend Jørgensen omtalte, at man i landstingsbetænkningen fra det konservative folkepartis side har skrevet, at skolebespisningen i det kommende finansår vil koste ca. 40 mill. kr. Dette er en fejltagelse, således som der også er blevet gjort opmærksom på i det andet høje ting. Vi regner med udgifter for kommuner og stat tilsammen på højst 12 mill. kr., og hvad der her stilles forslag om, er et beløb på 4 mill. kr. af udligningsfonden til at dække $\frac{1}{3}$ af kommunernes udgifter.

Det ærede medlem fru Petra Petersen udtalte ros til mig for den lov, der hidtil har været gældende, men udtrykte samtidig sin harme over det attentat, der i det andet høje ting og også af partierne her er rettet mod skolebespisningen. Det, der sker, er, at vi forlænger den ordning, som det ærede medlem roser mig for, med et år, og så kan vi i dette år diskutere problemerne. Jeg for mit vedkommende har ikke givet afkald på, hvad jeg mener er rigtigt, nemlig det, vi har gennemført til dato, og jeg håber altså, at jeg i løbet af den kommende tid kan få lejlighed til at overbevise ærede medlemmer, der er i tvivl, om rigtigheden af det standpunkt, jeg har taget.

Der er altså ikke tale om at øve noget attentat, der er derimod tale om for et år at forlænge den lovgivning, som det ærede medlem roser mig for. Jeg takker de ærede medlemmer, der vil medvirke hertil.

Elin Appel: Jeg synes, det er en usaglig og meget negativ måde, det ærede medlem fru Petra Petersen diskuterer på, når hun angriber den, som mener, at en foranstaltning på et bestemt område ikke er rigtig, men som iøvrigt er villig til at drøfte, på hvilken måde man bedst hjælper børnene i vort land, for ingenting at ville. Med den form for debat kommer man jo ingen vegne. Der må dog være lejlighed for os alle til at udtale os om, på hvilken måde vi synes man bedst hjælper de svage i samfundet, og selv-